

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010257
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614010257.1

Rozhodnutie

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Ing. arch. Moniky Callovej a Mgr. Jany Kasanickej na hlavnom pojednávaní dňa 24. júna 2015 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e spod obžaloby obžalovaného V. N. R. V. N. J. R. F. É. P. S., X.. XX. X. XXXX Y. V., trvale bytom Y. XXXX/XX, Z. H., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, oddelenie výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove, pre skutok, že

dňa 2. 10. 2012 asi o 22.30 hod. za použitia ľahkých ropných látok polial prednú časť vozidla zn. Seat Alhambra červenej farby, ev. č. LM 840 BY, ktoré bolo zaparkované na V. N. Y. Z. H.A. pred domom Č.. XXX/XX a následne inicioval požiar vozidla, v dôsledku čoho na vozidle poškodil čelné sklo, predný pravý blatník, pravé predné dvere, prednú pravú pneumatiku, pravý predný disk, pravý predný tlmič, pravé predné svetlo, pravú prednú pneumatiku, 2 kusy spodných predných podblatníkov, súčiastky motora, elektroinštaláciu, lak na pravej strane vozidla, čím spôsobil škodu majiteľovi vozidla K. V., X.. XX. X. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, Z. H., vo výške 3.500,- eur, ktorým mal spáchať prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného K. V., X.. XX. X. XXXX Y. Z. H., trvale bytom P. XXXX/XX, Z. H. s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

O d ô v o d n e n i e

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala dňa 11. 8. 2014 na V. N. obžalobu pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný V.Á. N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. 6. 2015 nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorkou a po zákonom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že tento skutok nespáchal, čomu nasvedčujú aj dôkazy. Poprel, že by sa na mieste činu niekedy nachádzal, v čase skutku bol doma so svojou manželkou a matkou, taktiež poukázal na svoje zdravotné problémy, ktoré v uvedenom čase mal.

Ďalej odpovedal na otázky prokurátorky a poukázal na lekársku správu o svojom zranení s tým, že úraz ľavej ruky, kde mal prasknutú kosť, utrpel niekedy koncom septembra. Vzhľadom na odstup takmer štyroch rokov si už nepamätal, či mal zabandážované a zafixované dva prsty spolu, pretože niekedy sa spájajú aj prsty, že sú spolu zafixované alebo bol iba sám zafixovaný, avšak úraz utrpel len na jednom prste. Dlaha, ktorú mal založenú bola železná vložka a dlaha, ktorá siahala po lakeť, rukou a zápästím hýbať vôbec nemohol. Poukázal aj na to, že s poškodeným nemal žiadne konflikty, ani jeho osobu nepozná.

Vo večerných hodinách a v noci uvedeného dňa bol doma vo svojom byte, pri svojej manželke, kde bola aj jeho mama, ktorá väčšinu času trávila s nimi, nakoľko bola sama doma, komunikovali s otcom, ktorý bol v zahraničí, cez skype. V tomto čase byť neopustil. Považoval za očividné, že človek, ktorý spáchal tento skutok, chcel, aby bol obvinený on. S rodinou vlastní polyfunkčný objekt, ktorý aj prenajímajú (pohrebníctvo, kaderníctvo) a zároveň v ňom bývajú a starajú sa o neho, ako aj o celý priestor okolo. Preto, keď pracoval a upratoval okolo tejto budovy, používal pri tom rôzne rukavice - plátenné, gumené, ktoré po práci zahadzoval ku košom, alebo ich aj nechal na lavičke pri budove, keď okolo budovy kosil. Keďže rukavice popri práci nechával hocikde pri budove, mohla mať k nim prístup hociká osoba. Poukázal na to, že v čase, keď mal ruku v dlahe, nepracoval, problémy s tým prstom má dodnes, nevie ho ohnúť na 100 %. Je pravák, v závislosti od druhu činnosti používa obe ruky, ak má použiť iba jednu ruku, tak použije skôr pravú ruku ako ľavú.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 24. 6. 2015 ďalej vykonal dokazovanie výsluchom predvolaných svedkov, a to poškodeného K. V., B. N., E. N., E. V., V. L. a znalca A. H. J..

Svedok a poškodený K. V. vypovedal, že o skutku sa dozvedel od brata E. V.Č., ktorý mu telefonoval buď 2.10. 2012 v noci alebo 3.10. 2012 ráno. V čase skutku dňa 2. 10. 2012 okolo 22.30 hod. sa z pracovných dôvodov nachádzal v Taliansku, kam odišiel buď dňa 24. 9. alebo 26. 9., nepamätal si presne, pričom naspäť domov sa vrátil dňa 15. 10. 2012. Brat poškodeného bol v čase skutku doma na V. N. XXX/ XX Y. Z. H.. Poukázal na to, že jeho brat E. V. mal nezhody s G., vyhrážali sa mu, avšak, konkrétne k týmto nezhodám sa vyjadriť nevedel, pretože sa spolu o nich nerozprávali. Predmetné motorové vozidlo bolo používané na podnikanie za účelom taxislužby. Kto mohol spáchať tento skutok uviesť nevedel. Čo sa týka rozsahu spôsobenej škody na motorovom vozidle poukázal na svoju výpoveď z prípravného konania.

Svedkyňa B. N., manželka obžalovaného, vypovedala, že v deň, resp. večer skutku bol jej manžel doma s ňou a s jeho matkou. Na toto obdobie si pamätala z dôvodu, že v tom čase svokor pracoval v zahraničí a každý večer s ním komunikovali cez skype. Uviedla, že jej manžel počas toho večera medzi 22.00 a 23.00 hod. z domu neodišiel. Pamätala si, že jej manžel mal v tom období dlhodobjší problém so stredným prstom na ľavej ruke, mal ho opuchnutý a bolel ho. Poukázala na to, že jej svokrovcí vlastní administratívnu budovu na Vansovej ulici, o ktorú sa stará celá rodina (kosenie, rôzne úpravy, murovanie, atď.). Potvrdila, že jej manžel tak, ako každý pri práci okolo domu používal bežné rukavice, ktoré bližšie popísať nevedela a tak tomu bolo, aj keď sa uvedená budova prerábala. Rukavice si zvykol nechávať vonku pred budovou, ak sa šiel najesť, avšak nevedela sa vyjadriť, či aj hľadal nejakú rukavicu. Dlaha, ktorú mal kvôli zraneniu nasadenú, označila za veľkú, v tom čase domáce práce nevykonával, resp. nepamätala si, či vykonával nejaké práce. Konkrétne okolnosti skutku jej boli známe len z výsluchu v prípravnom konaní. Potvrdila, že dňa 2. 10. 2012 o 22.30 hod. sa jej manžel sa nachádzal s ňou aj so svokrou doma.

Svedkyňa E. N., matka obžalovaného, zotrvala na výpovedi z prípravného konania. Poukázala na to, že dňa 2. 10. 2012, teda v deň skutku, okolo 20.00 hod. prišla k synovi a jeho manželke do bytu, kde sa zdržala do neskorých nočných hodín. V tom období zvykla každý večer tráviť so synom a jeho manželkou z dôvodu, že matka svedkyne bola ťažko chorá v nemocnici a jej manžel pracoval v zahraničí. Pamätala si, že v tom období mal jej syn poranenú ruku, s ktorou chodieval na kontrolu, pretože ho bolela, mal ju obviazanú, vyvesenú v šatke a zrejme mal aj dlahu. Nepamätala si, ktorú ruku mal poranenú, ani veľkosť dlahy, avšak veľká až po rameno určite nebola. Potvrdila, že počas uvedeného večera jej syn určite neodišiel z domu, podľa nej nemal dôvod na odchod z domu vo večerných hodinách, keďže ho považuje za rodinný typ. Poukázala na to, že vlastní dom na Y. ulici, kde býva s manželom v jednom byte a vo vedľajšom byte býva jej syn s manželkou. Práce okolo tohto domu (napr. kosenie, maľovanie okien) vykonávali všetci z rodiny, ťažšie práce, ako napr. betónovanie už vykonávali manžel svedkyne a syn, teda obžalovaný. Pri týchto prácach vždy používali rôzne pracovné rukavice, či už kožené alebo látkové, a tieto počas prestávok v práci (napr. na obed), ponechávali vonku aj na schodoch, preto pripustila, že jej syn hľadal nejaké rukavice, pretože aj ona niekoľkokrát hľadala rukavice, ktoré po práci niekam položila.

Svedok E. V., brat poškodeného, zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania. V uvedený deň vykonával prácu šoféra taxi služby pri železničnej stanici, kde zotrval do 21.00 hod., neskôr odišiel domov, šiel spať. Zobudila ho matka, pričom pred rodinným domom videl, že červené auto patriace bratovi, ktoré parkoval na ulici a používal ako taxík, horelo. Na prednom skle auta bola položená bandaska, pri nej sa nachádzala rukavica, ktorá bola obhorená, vedľa stálo auto, ktoré patrí jeho matke. Auto jeho matky, ktoré parkovalo pred garážou, poškodené nebolo, nehorelo, bol len vytečený benzín. Vedľa predného kolesa matkinho auta sa našla rukavica, ktorá dohárala.

Nevedel uviesť, kto mohol bratove auto podpáliť. Obžalovaného nepoznal, zdal sa mu známy, pretože bol prítomný incidentu medzi svedkom a osobou Š.V. G., ktorý sa E. V. mal vyhrážať, že kým pôjde do basy, obžalovaný za neho prevezme jeho podiel v taxislužbe a nastolí tam poriadky. S osobou Š. G. mal aj iný konflikt, ktorý sa stal 3. 9. 2012 okolo 19.00 hod., kedy čakal na železničnej stanici na L., ktorý nastúpil do jeho vozidla, kde prišiel G. a vyhrážal sa mu, že „keď nevypadne zo stanice, zhorí aj taxík, aj tie škatule pred domom“. Pripustil, že je trestne stíhaný pre trestný čin ohovárania kvôli zverejneniu nepravdivých údajov na internete o sexuálnej orientácii Š. G., kde trestné konanie nebolo právoplatne skončené.

Ďalej poukázal na situáciu, ktorá sa stala pár dní pred skutkom na stanovišti taxíkov pri železničnej stanici, kedy šiel okolo neho L. H., ktorý naňho ukázal prstom a bol v spoločnosti osoby obžalovaného, resp. jemu podobnej osoby, v tomto smere však poukázal na časový odstup 2,5 roka. Táto osoba určite odchádzala na aute, na ktorom potom chodil otec obžalovaného H. N..

Uviedol tiež, že sa od inej osoby, ktorá by bola ochotná vypovedať ako svedok v tomto konaní, začiatkom roku, asi v januári 2013 dozvedel, že v čase skutku sa na vedľajšej ulici od miesta činu nachádzalo biele motorové vozidlo taxislužby MBD, z ktorého mal vyjsť páchatel' tohto skutku (v tom čase boli Š. G. C. J. H. podávať trestné oznámenie na políciu v inej trestnej veci). Človek, od ktorého sa o týchto okolnostiach dozvedel, to oznámil školníkovi gymnázia E. F., pričom od tohto školníka som sa to E. V. tiež dozvedel. Meno svedka, ktorý mal školníkovi uviesť, že videl páchatel'a, nepozná, avšak od školníka vie, že sa v súčasnosti nachádza v Anglicku. Všetky tieto skutočnosti sa dozvedel len od tohto školníka. Poukázal na to, že tieto okolnosti oznámil aj pri výsluchu v inej trestnej veci pred vyšetrovateľom NAKA, a keďže si myslel, že tento sa s nimi vysporiada, ďalej ich už neoznamoval vyšetrovateľovi, ktorý viedol vyšetrovanie v tejto trestnej veci.

Svedok V. L., poukázal na to, že brat poškodeného E. V. je jeho kamarát a zvykne využívať jeho služby, ak potrebuje taxík. Od neho sa dozvedel o zhorení auta, ktorým V. prevádzkoval taxislužbu, avšak už si nevedel spomenúť, kedy mu o tom povedal. Nevedel uviesť, kedy to bolo, a ani kedy mu to V. hovoril. O páchatel'ovi nevedel nič, V. mu aj povedal nejaké meno, nepamätal si ani meno, ani či šlo o obžalovaného alebo o nejaké iné meno. Taktiež si nepamätal, k čomu bol vypočúvaný v prípravnom konaní v tejto veci dňa 21. 5. 2014, pretože bol vypočúvaný aj v inej trestnej veci, kde bol V.Š. poškodený. Vzhľadom na to bola na návrh prokurátorky prečítaná výpoveď svedka V.C. L. z prípravného konania a svedok na výzvu, aby sa k nej vyjadril, zotrval na tom, že si už nepamätá, čo vypovedal, keďže je to odstup 2,5 roka, avšak to, čo uviedol pred policajtom, je pravda.

A. H. J., pracovník Kriminalisticko-expertízneho ústavu, odvetvie kriminalistická požiarna chémia, ktorý v prípravnom konaní vypracoval dva znalecké posudky, zotrval na hlavnom pojednávaní na ich písomných záveroch, kde tieto závery v podrobnostiach konštatoval. Predmetom znaleckého skúmania č. PPZ-KEU-SL-EXP-2013/248, boli predložené stopy č. 2, č. 4. Stopa č. 2 - vecná stopa, rukavica zaistená z čelného skla poškodeného vozidla, stopa č. 4 - vecná stopa, rukavica zaistená z chodníka vo dvore rodinného domu oproti poškodenému vozidlu, pričom bolo zistené, že stopa č. 2 sa nachádza v otvorenej papierovej obálke bielej farby a v tejto sa nachádza otvorená papierová obálka hnedej farby, v ktorej sa nachádzal teplom spečený očadený a ohorený zvyšok rukavice čierneho farby. Obdobný obsah mala stopa č. 4 - poškodená obálka bielej farby a hnedej farby, teplom spečený a zuhoľnatený zvyšok rukavice čierneho farby. Tieto stopy boli jednak nevhodne zabalené, lebo sa nachádzali v nevhodných obaloch na chemickú analýzu podporných prostriedkov horenia, pretože na takéto skúmanie by mali byť zabalené v nepoužitých vreckách alebo poprípade v zaváracích fľašiach čistých a nepoužitých. Keďže bol použitý nevhodný obal, dochádza k úniku možných prchavých látok zo stopy a vzájomne aj kontaminácii stôp. Tieto fakty negatívne ovplyvňujú výsledky skúmania. Uvedené stopy č. 2 a č. 4 boli už predložené na skúmanie v predošlom období, a to je v období dňa 24. 10. 2012 na odvetvie biológie. Následne boli tieto stopy vrátené na dožadujúci útvar. Keďže bol požiadany preskúmať tieto stopy a zistiť, či obsahujú zmesi ropných uhľovodíkov, stopy č. 2 a 4 boli vyhodnotené ako nevhodné na analýzu. Pri vypracovaní znaleckého posudku č. PPZ-KEU-SL-EXP-2012/3544 mu boli na skúmanie predložené dve stopy - č. 1 vecná stopa, obsahovala teplom znehodnotenú plastovú nádobu, nachádzajúcu sa na čelnom skle vozidla, stopa č. 3 - vecná stopa plastová nádoba s nápisom Rimula zaistená vo dvore

rodinného domu oproti poškodenému vozidlu. Stopa č. 1 bola zaistená v plastovom vrecku, kde sa nachádzal zuhoľnatený zvyšok asfaltu bieločiernej farby aj zuhoľnatený plast a etiketa s nadpisom Windscreen cleaning, 5L, pričom analýzou bola zistená prítomnosť ropných uhľovodíkov, ktorá bola poškodená teplom, boli to len zvyšky uhľovodíkov, ktoré sa nachádzajú aj v benzínoch, aj ropné, ktoré sa nachádzajú v motorovej naftě. Konštatoval, že sa mohlo jednať o benzín a naftu, všetko to bolo poškodené požiarom. Predložená stopa č. 3, ktorá na rozdiel od popisu, bezfarebná sklenená skúmavka objemu 10 ml, bola uzavretá uzáverom plastovým bielej farby s obsahom čirej tekutiny objemu 6 ml, charakteristického aromatického zápachu. V tejto stope bol zistený obsah ropných uhľovodíkov, ktoré sa nachádzajú v tzv. ľahkých ropných destilátoch, napr. benzíne. Jednalo sa o benzín, ktorý je horľavinou I. triedy nebezpečnosti, využíva sa hlavne ako palivo do benzínových motorov, ale aj ako rozpúšťadlo alebo riedidlo, je možné ho zneužiť ako podporný prostriedok horenia pri založení požiaru. Nafty sú horľaviny II. a III. triedy nebezpečnosti, využívajú sa hlavne ako palivo do dieselových motorov, ich využitie ako podporný prostriedok horenia je komplikovanejšie, sú menej horľavé.

Ďalej poukázal na to, že stopy, ktoré mu boli predložené na znalecké skúmanie boli zrejme doručené poštou zadávateľom posudku, resp. mohli byť doručené aj kuriérom, keďže v ústave sú stopy spolu s objednávkami posudku doručené na podateľňu, ktorá tieto prerozdeľuje na príslušné odvetvia. Ku konkrétnemu spôsobu doručenia stôp sa vyjadriť nevedel, avšak k nemu sa dostali v otvorených papierových obálkach bielej a hnedej farby, pričom z jednej z obálok trčala rukavica cez otvor. Ako prišli rukavice v obálkach na znalecké skúmanie do ústavu po prvýkrát „v prvom kole“, kedy boli analyzované iným pracovníkom na DNA, uviesť nevedel.

Poukázal na to, že nevhodnosť zabalenia rukavíc spočívala v tom, že boli zabalené v papierových obálkach, ktoré boli navyše obhorené a takto mu boli doručené na znalecké skúmanie. Pri prvom posudku zisťoval horľavé stopy v plastoch, následne v druhom kole sa k nemu dostali tieto rukavice, čo nebolo správne jednak z časového faktoru s odstupom 3,5 mesiaca a taktiež rukavice boli otvorené v priestore, čím sa poškodila integrita stopy a k zle zaisteným vzorkám sa ani nemohol vyjadriť. Špeciálne vrecká sa majú používať kvôli tomu, čo je dôležité, aby ak aj boli nejaké stopy po horľavých látkach na stope, aby sa tieto neodparili. K vplyvu obhorenia na skúmanie stôp DNA a vplyvu ropnej látky na DNA, sa z odborného hľadiska vyjadriť nevedel.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vlastníkom a držiteľom osobného vozidla Seat Alhambra, červená metalíza, ev. č. LM 840 BY, VIN VSSZZZ7MZ3V520351, je od 27. 5. 2011 K. V., bytom P. XXXX/XX, Z. H.. Z odborného vyjadrenia E. Z., Luna Motor Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 11. 2012 vyplýva, že náklady na opravu a lakovanie vozidla poškodeného obhorením príslušných častí podľa fotodokumentácie predstavujú 3.500,- Eur.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 3. 10. 2012 mal súd preukázané, že predmetom obhliadky vykonanej pred rodinným domom č. XXX/X X. V. N. Y. Z. H. bolo osobné motorové vozidlo továrenskej značky Seat Alhambra, červenej farby, ev. č. LM 840 BY (podľa pripojenej fotodokumentácie je zjavné, že ide o ev. č. LM 840 BY, nie LM 840 BI, ako je nesprávne uvedené v zápisnici), ktoré bolo odstavené na okraji vozovky s otvorenou prednou kapotou, pričom pravá predná strana (strana spolujazdca), pravé predné koleso a pravé predné dvere (s úlomkami skla) boli obhorené. Na čelnom skle vozidla sa v čase obhliadky nachádzali - ohorené teleso žltej farby a rukavica, ktoré boli zaistené ako vecná stopa č. 1 - zdeformovaná plastová fľaša a ako stopa č. 2 - ľavá rukavica. Vo dvore rodinného domu č. XXX/XX X. V. N. Y. Z. H. bola pri odstavenom osobnom motorovom vozidle továrenskej značky VW Golf, modrej farby, ev. č. LM 402 AT nájdená a zaistená vecná stopa č. 3 - 4 l sivá plastová nádoba od oleja zn. Shell Rimule R4L s obsahom cca 3 dl nezistenej tekutiny. Vo dvore rodinného domu č. XXX/XX X. V. N. Y. Z. H. bola pri pravej strane odstaveného osobného motorového vozidla továrenskej značky Citroen C3, striebornej farby, ev. č. LM 525 AT nájdená a zaistená vecná stopa č. 4 - pravá rukavica. Súčasťou zápisnice je aj príslušná fotodokumentácia.

Z vyjadrenia Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Liptovskom Mikuláši k požiaru osobného motorového vozidla zn. Seat Alhambra zo dňa 24. 10. 2012 vyplýva, že tento bol hlásený dňa 2. 10. 2012 o 23.42 hod., jeho likvidácia bola vykonaná dňa 3. 10. 2012 o 00.07 hod. Pri požiari došlo k poškodeniu pravej prednej časti vozidla s miestom vzniku v blízkosti pravého predného kolesa a pravého predného blatníka, ktoré boli pravdepodobne poliate neznámou chemickou látkou - iniciátorom požiaru s jeho následným zapálením. Iné príčiny vzniku požiaru (technická porucha, elektrický skrat) boli vylúčené, preto príčinou vzniku požiaru bolo úmyselné konanie neznámej osoby (manipulácia s otvoreným ohňom).

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistická požiarňa chémia, č. posudku

PPZ-KEU-SL-EXP-2012/3544 zo dňa 31. 10. 2012 mal súd preukázané, že na znalecké skúmanie bola predložená vecná stopa č. 1 - teplom zdeformovaná plastová nádoba z čelného skla poškodeného vozidla a vecná stopa č. 3 - plastová nádoba s nápisom Rimula z dvora rodinného domu oproti poškodenému vozidlu. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že na vecnej stope č. 1 bola zistená prítomnosť zmesi ropných uhľovodíkov, ktoré sa nachádzajú v ľahkých ropných destilátoch (napr. benzínoch) a prítomnosť zmesi ropných uhľovodíkov, ktoré sa nachádzajú v stredných a ťažkých ropných destilátoch (napr. v motorovej naftě, ktorá patrí medzi horľaviny II. a III. triedy nebezpečnosti, využíva sa ako palivo). Na vecnej stope č. 3 bola zistená prítomnosť zmesi ropných uhľovodíkov, ktoré sa nachádzajú v ľahkých ropných destilátoch (napr. benzínoch, ktoré patria medzi horľaviny I. triedy nebezpečnosti, využívajú sa ako palivá a je možné ich zneužiť aj ako podporný prostriedok horenia pri založení požiaru).

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistická biológia a genetická analýza, č. posudku PPZ-KEU-SL-EXP-2012/3544 zo dňa 28. 11. 2012 mal súd preukázané, že na znalecké skúmanie boli v hnedých papierových obálkach predložené vecné stopy č. 2 - pravá (v zápisnici o obhliadke zaprotokolovaná stopa č. 2 ako ľavá rukavica) pracovná rukavica čiernej farby „GEBOL“ na dlaňovej časti poškodená teplom, z ktorej vnútornej strany bola odobraná časť textilného materiálu a izolovaná DNA a č. 4 - ľavá (v zápisnici o obhliadke zaprotokolovaná stopa č. 4 ako pravá rukavica) pracovná rukavica čiernej farby „GEBOL“ na väčšine plochy poškodená teplom, z ktorej vnútornej strany bola odobraná časť textilného materiálu a izolovaná DNA. Nebola zistená prítomnosť viditeľných biologických stôp a zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že rovnaký DNA profil biologického materiálu zo stopy č. 2 a č. 4 pochádza od osoby mužského pohlavia, je vhodný na individuálnu identifikáciu. Na stope č. 4 bola zistená aj prítomnosť prímеси biologického materiálu nevhodná na identifikáciu. Porovnaním bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „V. N., X. XX. X. XXXX“, skúmanej na KEÚ PZ pod PPZ-1825/KEU-SL-EXP-2007. Zo záverov doplnku k tomuto znaleckému posudku pod č. PPZ-KEU-SL-EXP-2014/1492 zo dňa 15. 5. 2014 vyplýva, že biologický materiál inej osoby nebol z odobratej časti textílie pravej rukavice (stopy č.2), ktorá bola podrobená skúmaniu pri vypracovaní znaleckého posudku DNA analýzou zistený.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistická požiarňa chémia, č. posudku PPZ-KEU-SL-EXP-2013/248 zo dňa 23. 1. 2013 mal súd preukázané, že na znalecké skúmanie boli v papierovej obálke bielej farby a bezfarebnom priehľadnom plastovom vrecku predložené vecné stopy č. 2 a č. 4 - teplom spečený, očadený, obhorený až zuhoľnatený zvyšok rukavice čiernej farby, ktoré sa nachádzali v poškodenej otvorenej obálke hnedej farby. Znalec konštatoval, že obe stopy boli zabalené v nevhodných obaloch a v spoločnom polyetylénovom vrecku, pričom stopy predkladané na chemickú analýzu podporných prostriedkov horenia musia byť zabalené samostatne, vo vhodnom obale, pretože v opačnom prípade dochádza k úniku prchavých látok a k vzájomnej kontaminácii stôp, čo negatívne ovplyvňuje výsledky chemického skúmania. Keďže stopy boli nevhodne zabalené, neštandardne s nimi manipulované, čím došlo k porušeniu ich integrity, boli aj vyhodnotené ako nevhodné na chemickú analýzu podporných prostriedkov horenia v požiarňom zvyškoch.

Z ambulantnej správy Liptovskej nemocnice s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš vyplýva, že dňa 23. 9. 2012 bol V. N. vyšetrený po páde z predošlého dňa pre bolesť kĺbu III. prsta ľavej ruky spojenú s opuchom, krvnou podliatinou, poruchou kožného krytu a obmedzenou pohyblivosťou. Bol vykonaný röntgen a diagnostikovaná zlomenina iného prsta a poranenie inými a bližšie neurčenými mechanizmami, odporúčaná kovová dlahá, fixácia a záves, kľudový režim, zvýšená poloha ruky, ľadovanie a užívanie analgetík. Následne boli vykonané kontroly v dňoch 1. 10. 2012, 10. 10. 2012, 19. 10. 2012 a 5. 11. 2012, pri ktorých bola konštatovaná prítomnosť dlahy.

Zo správy Chirurgamb., s. r. o., Poliklinika Liptovský Mikuláš, vyplýva, že pacient V. N. bol prvý krát po úraze ošetrený na tejto chirurgickej ambulancii dňa 1. 10. 2012, kedy mu bola nasadená krátka malá kovová dlahá na prst ruky, ktorú ak si nedal sám doma dole, mal ju mať aj dňa 2. 10. 2012 a na túto dlahku by eventuálne mohol natiahnuť väčšiu rukavicu.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 245 ods. 2 Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, po a/ a spôsobí ním väčšiu škodu, alebo b/ z osobitného motívu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, tento napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, avšak vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že tento skutok spáchal obžalovaný V. N..

Z vykonaných dôkazov - zápisnice o obhliadke miesta činu vrátane pripojenej fotodokumentácie, výpovede svedka a poškodeného K. V., svedka E. V., vyjadrenia Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Liptovskom Mikuláši mal súd nepochybne preukázané, že dňa 2. 10. 2012 vo večerných hodinách asi o 22.30 hod. došlo k zapáleniu a požiaru osobného motorového vozidla zn. Seat Alhambra, ev. č. LM 840 BY, odparkovaného pred rodinným domom na V. N. Č.. XXX/XX Y. Z. H., u ktorého vzniku bola vylúčená technická príčina a súčasne ako dôvod vzniku požiaru ustálené použitie ľahkých ropných látok ako iniciátora požiaru, čím došlo k poškodeniu čelného skla, predného pravého blatníka, pravých predných dverí, prednej pravej pneumatiky, pravého predného disku, pravého predného tlmiča, pravého predného svetla, pravej prednej pneumatiky, 2 kusov spodných predných podblatníkov, súčiastky motora, elektroinštalácie, laku na pravej strane vozidla, čím bola jeho vlastníčkovi K. V. spôsobená škoda vo výške 3.500,- Eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Poukazoval na skutočnosť, že vo večerných hodinách dňa, kedy sa skutok stal, a do ktorých hodín spadá aj čas spáchania skutku, sa určite nachádzal doma so svojou rodinou - manželkou a matkou. Navyše v uvedenom období, a to minimálne niekoľko dní pred skutkom utrpel úraz prsta ľavej ruky, kvôli ktorému mal tento zafixovaný s kovovou dlahou a nemohol s touto rukou ani hýbať. Vzhľadom na odstup času pri konkrétnostiach ohľadne svojho zranenia odkazoval na zabezpečenú lekársku správu. Tvrdenia obžalovaného ohľadne miesta, kde sa v čase skutku mal nachádzať potvrdili svojimi výpoveďami vypočuté svedkyne - manželka a matka obžalovaného. Tvrdenia obžalovaného ohľadne jeho zranenia III. prsta ľavej ruky, ktorým trpel v čase, keď sa stal skutok, ktorý mu obžaloba kládla za vinu, vyplývajú aj zo zabezpečených lekárskeho správ chirurgickej ambulancie, kde sa obžalovaný dostavil dňa 23. 9. 2012 na prvé ošetrenie a následne až do dňa 5. 11. 2012 v rôznych intervaloch absolvoval kontroly, a sú podporené aj výpoveďami svedkyň B. C. E. N.. Súd vo výpovedi obžalovaného nezistil žiadne rozpory. Za jedinú nezrovnalosť možno považovať tvrdenie obžalovaného ohľadne veľkosti dlahy, ktorú mal na zranenej ruke založenú, keď obžalovaný tvrdil, že sa jednalo o dlahu po lakeť, pričom zo správy chirurgickej ambulancie vyplynulo, že sa jednalo o krátku malú dlahu na prst ruky. Pri tejto odlišnosti vo výpovedi obžalovaného od lekárskeho správ, však nemožno dospieť k záveru, že v dôsledku toho by mohla byť spochybnená jeho výpoveď ako celok, keď aj v tomto smere poukázal na uplynutie niekoľkých rokov od spôsobu ošetrenia utrpeného zranenia prsta, a v konkrétnostiach odkazoval na zabezpečené lekárske správy. Úvaha, že obžalovaný si mohol dať sám dlahu dole z prsta, ktorú mal nasadenú, pretože to mohlo byť možné, a ktorú uviedol chirurg v lekárskej správe, ostala v rovine hypotetickej a nepreukázanej úvahy, rovnako tak aj skutočnosť, že by eventuálne mohol natiahnuť väčšiu rukavicu, fakticky preukázaná nebola.

Zároveň je potrebné prisvedčiť aj obhajobe obžalovaného v tom, že DNA sa na materiály, teda stopy, v tomto prípade na pravej a ľavej rukavici, uchováva po dobu niekoľkých rokov, preto nič nedokazuje, že obžalovaný mal mať obe rukavice na svojich rukách práve v čase spáchania skutku, naopak túto skutočnosť okrem výpovede obžalovaného výrazne spochybnili výpovede svedkyň B. N. C. E. N., ktoré zhodne potvrdili, že pri prácach okolo bytového domu, ktorého vlastníkom je rodina obžalovaného sa bežne používali pracovné rukavice rôzneho charakteru a k týmto počas prestávok v práci alebo po jej skončení mohla mať prístup cudzia osoba.

V súhrne svedkyne B. N. C. E. N. potvrdili to, čo vo svojej výpovedi tvrdil aj obžalovaný, že dňa 2. 10. 2012 vo večerných a nočných hodinách, teda v čase, do ktorého spadá aj čas spáchania skutku, sa zdržiaval doma, v byte na Y. N. Č.. XXXX/XX Y. Z. H., ktorý neopustil, nemal na to dôvod a ich výpovede sú preto v zhode jednak s tvrdeniami obžalovaného, aj vo vzájomnej zhode.

Z výpovede poškodeného K. V. mal súd preukázané, že tento sa v čase skutku nachádzal pracovne v zahraničí, svoje motorové vozidlo dal do užívania bratovi E. V., ktorý ho používal na prevádzkovanie taxislužby a o skutku sa dozvedel práve od neho telefonicky dňa 2. 10. 2012 v nočných, resp. dňa 3. 10. 2012 v ranných hodinách. Poškodený mal od svojho brata vedomosť o tom, že tento má spory so Š. G.. Nebol priamym svedkom skutku, ani jeho následku, o všetkých okolnostiach sa dozvedel len sprostredkované.

Z výpovede svedka E. V. vyplýva, že nebol priamym svedkom skutku, ale následku spáchaného prečinu, nevidel ani skutok, ani páchatel'a, pretože v tom čase spal doma a na skutočnosť, že vozidlo horí ho upozornila jeho matka, v dôsledku čoho zavolať políciu a hasičov. Vo svojej výpovedi potvrdil, že obžalovaného nepozná, pripustil, že sa mu zdá povedomý, pretože niekedy pred skutkom videl jeho osobu, resp. osobu vyzerajúcu ako obžalovaný v spoločnosti L. H., ktorý vlastní konkurenčnú taxislužbu. Opakovane poukázal taktiež na možný motív u obžalovaného. Vzhľadom na osobnú zainteresovanosť svedka, ktorý mal spory so Š. G. a tieto sú predmetom iných trestných konaní, čo potvrdil vo svojej výpovedi jednak on, ale aj jeho brat - poškodený, preto domnelý motív u obžalovaného ostal v rovine nepreukázaných tvrdení svedka, ktorý sám mohol mať záujem na výsledku tohto konania voči osobe obžalovaného, ktorú spája s osobami, vo vzťahu ku ktorým je sám v nepriateľskom a konfliktnom postavení.

Svedok V. L. nebol ani priamym svedkom skutku, ani jeho následku, o okolnostiach skutku sa dozvedel len sprostredkované od E. V., a na hlavnom pojednávaní sa vyhýbal uvádzaniu konkrétnych okolností vrátane toho, čo konkrétne sa mal dozvedieť od svedka E. V. o skutku a o jeho páchatel'ovi, pričom argumentoval tým, že si už nepamätal ani čo uvádzal vo svojich výpovediach v prípravnom konaní. Nepamätal si meno možného páchatel'a, ktoré mu mal uviesť E. V.. Potvrdil, že obžalovaného nepozná.

V konečnom dôsledku po takto vykonanom dokazovaní jediným dôkazom, ktorý svedčil v neprospech obžalovaného a mohol ho usvedčovať zo spáchania skutku, boli dve pracovné rukavice nájdené pri obhliadke miesta činu, ktoré ako dôkaz nepochybne jednoznačný boli podrobené znaleckému skúmaniu na prítomnosť biologickej stopy a preukázali prítomnosť DNA obžalovaného. V tomto prípade však predmetné rukavice nájdené na mieste činu obsahujúce DNA obžalovaného priamo preukazujú iba to, kto ich pred spáchaním skutku mal na sebe alebo používal, a tak na nich zanechal svoju biologickú stopu. V žiadnom prípade tieto rukavice nájdené na mieste činu a ani DNA obžalovaného, ktorú obsahovali, nepreukazujú, kedy boli tieto rukavice použité (t. j. kedy ich mal obžalovaný v rukách alebo na rukách) a rovnako tak nepreukazujú ani to, kde (na ktorom mieste) boli tieto rukavice použité. Z uvedeného vyplýva, že takýto dôkaz nájdený na mieste činu je možné považovať iba za nepriamy dôkaz, aj to len za dôkaz pomerne vzdialený dokazovanej skutočnosti. Ak by sme však prijali predpoklad obžaloby o tom, že rukavice musel na mieste činu, a to v čase činu zanechať len obžalovaný a tento dôkaz by mal stačiť na výrok o vine obžalovaného, potom by páchatel'om trestných činov stačilo na spochybnenie svojej účasti na trestnej činnosti len napríklad to, že by rozmiestnili veci patriace rôznym iným osobám na mieste činu. Založiť výrok o vine obžalovaného len na takomto vzdialenom nepriamom dôkaze je preto neprijateľné a nemožné. Možno preto uzavrieť, že jeden nepriamy dôkaz nestačí k preukázaniu dokazovanej skutočnosti. K tomu by muselo byť k dispozícii viacero nepriamych dôkazov, nakoľko nepriamy dôkaz má svoju hodnotu len v spojení s inými dôkazmi.

Súd v tomto smere poukazuje aj na ustálenú judikatúru pri hodnotení nepriamych dôkazov, podľa ktorého súd môže oprieť výrok o vine aj o nepriame dôkazy, samozrejme len za predpokladu, že vo svojom súhrne tvoria logickú, ničím narušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto len jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno dôvodit' len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Nepriame dôkazy vedúce síce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému, nevylučujúce však reálnu možnosť, že páchatel'om mohla byť aj iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného (R 38/1970).

Za situácie, keď jediný a síce nepriamy dôkaz, ktorý mal preukázať vinu obžalovaného boli rukavice s izolovanou DNA obžalovaného zaistené na mieste činu, ktorých dôveryhodnosť a dôkazná hodnota bola v priebehu dokazovania zásadným spôsobom závermi znaleckého posudku a výpoveďou znalca naviac vážne a zásadne spochybnená, nemožno na základe takého dôkazu dospieť k záveru o nespochybniteľnej vine obžalovaného. Ako vyplynulo z výsledkov znaleckého dokazovania, ako aj z

výpovede pracovníka ústavu na hlavnom pojednávaní, s týmito stopami bolo nesprávne manipulované, boli udržiavané, prepravované a na znalecké dokazovanie boli predložené v nesprávnych obaloch, čo sa v konečnom dôsledku premietlo do záverov znaleckého posudku, kde znalec konštatoval porušenie integrity stopy a tieto vyhodnotil ako nevhodné na chemickú analýzu podporných prostriedkov horenia v požiarnych zvyškoch.

Pokiaľ sa týka návrhov na vykonanie ďalších dôkazov - vypočutím svedka E. F., pripojením a prečítaním spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš zn. 2T/182/2013, zn. 2T/23/2014, zn. 2T/176/2013, ako aj prečítaním uznesenia námestníčky okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. k. 2Pv/552/12-26 zo dňa 19. 9. 2013, tieto súd odmietol, pretože ich vyhodnotil ako týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Ako vyplynulo z výpovede svedka E. V., E. F.Á. mu mal o páchatelovi skutku povedať v januári 2013, teda dávno predtým ako bol v dňoch 11. 6. 2013 a 13. 5. 2014 vypočutý na OR PZ LM v tejto trestnej veci. Pokiaľ argumentoval tým, že o tejto skutočnosti vypovedal pred vyšetrovateľom NAKA a spoliehal sa na to, že ten to ďalej zariadi, jeho argument neobstojí a pre súd vyznieva absolútne nevierohodne a nelogicky, keď E. V. ako brat poškodeného (ktorý v dôsledku tohto trestného činu utrpel nezanedbateľnú škodu na svojom majetku), neurobil potrebné opatrenia na to, aby sa práve vyšetrovateľ vedúci vyšetrovanie v tejto trestnej veci, od neho dozvedel relevantné skutočnosti, ktoré by mohli smerovať k odhaleniu páchatel'a tohto činu. Naviac E. F. sa o údajnom páchatel'ovi mal zase dozvedieť len od nejakej ďalšej osoby, ktorej meno svedkovi E. V. ani neoznámil, ani ho sám nevedel.

Rovnako oboznámenie sa s trestnými spismi, v ktorých v rôznych procesných pozíciách figurujú Š. G., E. V. C. V. L. súd vyhodnotil ako okolnosti, ktoré pre rozhodnutie v tomto trestnom konaní nie sú podstatné. Pri návrhu na prečítanie uznesenia Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. k. 2Pv 552/12-26 zo dňa 19. 9. 2013 súd poukazuje na to, že bolo uznesením generálneho prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. XVI/2 Pz 3/14/1000-7 zo dňa 18. 3. 2014 zrušené, a podľa názoru súdu ako také už neexistuje, je nulité, hoci sa nachádza vo vyšetrovacom spise. S poukazom na už vykonané dokazovanie mal súd za to, že tieto ďalšie dôkazy navrhnuté oboma procesnými stranami nemohli podstatným spôsobom prispieť k zmene dôkaznej situácie a ovplyvniť rozhodnutie súdu v tejto trestnej veci.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach podľa záveru súdu nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu podľa obžaloby. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty. Vina musí byť obžalovanému preukázaná bez rozumných pochybností, nepostačuje iba existencia dôvodného podozrenia. Na základe vykonaných dôkazov podľa presvedčenia súdu nemožno vyvodiť záver o tom, že obžalovaný spáchal stíhaný skutok. Súd preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ a princípu prezumpcie nevinu, obžalovaného V. N. spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok rozsudku súd v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku obligatórne poškodeného K. V. odkázal s jeho uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, a to aj proti vôli obžalovaného; obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka; príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného; ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného; poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu; zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu

V Liptovskom Mikuláši, dňa 24. júna 2015

Mgr. Silvia Lesňáková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľudmila Kubalová